

СХІДНОЄВРОПЕЙСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЕКОНОМІКИ І МЕНЕДЖМЕНТУ

ЗАТВЕРДЖЕНО

Вченою Радою

Східноєвропейського університету
економіки і менеджменту

« 11 » _____ 2020 р.

Протокол № 6

Ректор

С.С. Шамара

**ПРОГРАМА
ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ**

Галузь знань	24 Сфера обслуговування
Спеціальність	242 Туризм
Освітньо-професійна програма	«Туристичне обслуговування»
Освітньо-професійний ступінь	<u>Фаховий молодший бакалавр</u>

Розглянуто та схвалено
на засіданні Приймальної комісії ВНЗ
«СУЕМ»

Протокол № 4 від 10.03. 2020 р.

Відповідальний секретар ПК

Ю.Ю. Сиволап

Черкаси 2020

ЗМІСТ

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ	3
2. ЗМІСТ ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ	3
3. СИСТЕМА ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ	13
4. СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ ДЛЯ ПІДГОТОВКИ ДО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ.....	13

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Метою проведення вступних випробувань є забезпечення конкурсних засад при зарахуванні на навчання для здобуття освітньо-професійного ступеня фахового молодшого бакалавра зі спеціальності 242 «Туризм», освітньо-професійна програма «Туристичне обслуговування» шляхом виявлення рівня підготовленості вступників з дисциплін професійно-практичної підготовки.

На навчання на перший (зі скороченим терміном навчання) або другий курс (з нормативним терміном навчання на вакантні місця) приймаються особи, які мають диплом кваліфікованого робітника з таких професій:

5112 – провідники та кондуктори на транспорті;

5113 – супроводжувачі у подорожах;

5122 – кухарі;

5123 – офіціанти та буфетники;

5139 – виконавці побутових послуг та працівники споріднених професій.

Вимоги до рівня знань і умінь вступників. Особи, що прагнуть навчатись за освітньо-професійним ступенем фахового молодшого бакалавра зі спеціальності 242 «Туризм», освітньо-професійна програма «Туристичне обслуговування» повинні виявити базові знання з теорії і практики дисципліни, що виноситься на вступне випробування.

Умови участі у вступному випробуванні. До вступного випробування допускаються особи, що оформили у належному порядку документи у приймальній комісії, надали документи про попередньо здобуту освіту та які виявили бажання взяти участь у вступному випробуванні.

У ході вступного випробування використовуються такі **форми контролю знань і умінь вступників**: виконання тестового завдання.

Форма проведення вступного випробування. Вступні випробування у тестовому форматі проводяться у письмовій формі. На підготовку письмових відповідей надається дві академічні години. Підготовка вступників відбувається в навчальній аудиторії в присутності членів фахової комісії.

За результатами перевірки тестів здійснюється зарахування вступників.

2. ЗМІСТ ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

До випробування включені тестові завдання з дисципліни «Географія туризму».

Кожен білет містить 60 тестових завдань.

Тестові завдання окреслюють питання географії та туризму України і складені в розрізі наступних тем.

1. Сутність і значення туристських ресурсів для розвитку індустрії в Україні. Географічні аспекти формування туристських ресурсів.

1.1. Ресурсна проблематика як комплекс питань, які визначають структуру, стратегію і тактику використання природних та суспільно-

історичних туристських ресурсів України. Сукупність туристських ресурсів, як об'єктів та явищ природного антропогенного походження, що використовуються для туризму і впливають на формування туристських районів, туристських центрів, їх спеціалізацію і економічну ефективність. Закономірне поєднання природних і суспільно-історичних туристських ресурсів України, що виступають гарантом задоволення рекреаційних і пізнавальних потреб людини.

1.2. Визначення туристських ресурсів в законі України “Про туризм”, як сукупність природно кліматичних, оздоровчих, історико-культурних, пізнавальних та соціально-побутових ресурсів відповідної території, які задовольняють різноманітні потреби туриста.

1.3. Туристські ресурси – основний фактор розвитку туризму в Україні. Державна політика в галузі туризму. Закон України “Про туризм”, щодо туристських ресурсів. Забезпечення раціонального використання та збереження туристських ресурсів, становлення туризму, як високорентабельної галузі економіки України і країн світу, створення ефективної системи туристичної діяльності для забезпечення потреб внутрішнього та іноземного туризму.

1.4. Соціально-економічні умови використання туристських ресурсів (економіко-географічне положення, транспортна доступність території, рівень її економічного розвитку, сучасна і перспективна територіальна організація господарства, рівень забезпечення обслуговування населення, структура населення, трудові ресурси).

1.5. Види до туристських ресурсів: споживання природних цінностей (огляд краєвидів і визначних природних об'єктів), споживання культурних цінностей (огляд пам'яток історії, культури, архітектури, відвідування музеїв, виставок), можливість здійснювати фізичні заняття (пішохідні, лижні, гірські, велосипедні, туристські походи, авто подорожі, спортивні ігри), можливість здійснювати аматорські заняття (збирання грибів, ягід, полювання, рибальство), економічна доступність і комфорт туристської подорожі.

1.6.

Рекомендації вчених щодо резервування території України для організації туризму (зарезервовано 1,3 млн. га.), використання і освоєння туристських ресурсів України. На території України налічується понад 150 тисяч природних та історико-культурних пам'яток, з них 12 тисяч становлять цінність, як туристсько-екскурсійні об'єкти. До маршрутної системи туризму включено – 3,5 тисяч пам'яток.

1.7. Категорійний розподіл областей України, відповідно до Концентрації туристських ресурсів України, як туристсько-екскурсійних об'єктів.

Визначення ефективності туристських ресурсів характером їх використання для організації туризму. Використання туристських ресурсів в діяльності туристських закладів, як основи розвитку вітчизняного та іноземного туризму.

Шляхи збільшення використання туристських ресурсів в діяльності туристських підприємств

мств: розгалуження екскурсійно-туристських маршрутів. Розширення мережі зон відпочинку, туристських баз, туристських комплексів, туристсько-оздоровчих центрів України та зарубіжних країн.

Розподіл природно-географічних туристських ресурсів України на кліматичні, рослинні, фауністичні, ландшафтні, спелеоресурси, водні, бальнеологічні, природні уніками.

Кліматичні природні-географічні ресурси.

Розташування території України у двох кліматичних зонах: помірних широт і субтропічній. До кліматичних ресурсів туризму відносяться дні з переважанням погоди, сприятливою для різних форм і видів туризму (середньодобова температура $+10^{\circ}\text{C}$.), особливо сприятливі (середньодобова температура $+15^{\circ}\text{C}$.), дні сприятливі для розвитку зимових видів туризму (помірна погода, середньодобова температура

-12°C ., морозна погода без вітру -23°C .) з наявністю стійкого снігового покрыву необхідної висоти.

2. Рослинні туристські ресурси.

2.1. Класифікація рослинних туристських ресурсів (лісові, лугові, болотні). Лісові ресурси, як рекреаційний потенціал туристської галузі. Основні критерії оцінки рекреаційних можливостей лісу (віковий, природний склад). Україна – одна з найбільших лісистих країн Європи (ліси в Україні займають територію 8,6 млн. га., лісистість становить 14,3%). Збереження природної рослинності в середньому по Україні на 20% території – основний потенціал туристської інфраструктури.

Лісистість в регіонах України: Закарпатська область – 48,9%, Рівненська область – 29,2%, Чернівецька обл., Львівська область – 25,5%. У лісах України ростуть близько 80 видів дерев, 280 га. чагарників. Хвойні дерева становлять 54% загального запасу деревини. Твердо листі породи – становлять 7% лісових ресурсів.

Фауністичні туристські ресурси.

Видовий склад тваринного світу України. Природні умови існування тваринного світу. Мисливські тварини. Значення розвитку мисливства для туристської діяльності. (Полювання на дикого кабана, лисицю, зайця, хутряних тварин, пернатої дичини).

2.2. Ландшафтні туристські ресурси. Оздоровчі та пізнавальні властивості ландшафтів (ліси, лісово-лукові, водно-лісово-лукові ландшафти, скелясті ландшафти, гірські ландшафти). В Україні виділено 132 види ландшафтів.

Географічні зони: мішані ліси – Полісся, лісостеп, степ.

Полісся – з заходу на схід зона простягається більш як на 750 км., з півночі на південь – на 150-200 км. У межах зони виділяють Мале Житомирське, Київське, Чернігівське, частина Сумської області, Волинська, Рівненська, північна частина Львівської області.

Лісостеп – від Прикарпаття до Росії більш, ніж на 1100 км. У зону входять Полтавська, Черкаська, Київська, Сумська, Кіровоградська, Львівська, Івано-Франківська, Волинська, Рівненська, Тернопільська,

Хмельницька, Вінницька, більша частина Харківської, частина Житомирської області.

Степ – природна зона, яка займає близько 49% її території. Донецька, луганська області, південна частина Харківської області.

2.3. Степоресурси.

Карстові форми рельєфу (порожнини рельєфу, печери, природні колодязі, підземні ходи, галереї, які мають значення для організації спелеотуризму).

Карстові форми рельєфу займають 30% території України. Карстові порожнини (печери) розташовані на обмеженій території. Розміщення спелеоресурсів на території України: Поділля (Тернопільська область – горизонтальні печери), Карпатський регіон (Чернівецька область – горизонтальні печери), Крим (вертикальні печери). Критерії оцінки спелеоресурсів:

- 1) наявність печер;
- 2) кількість та розмір печер;
- 3) ступінь доступності та категорійність печер;
- 4) антрактивність (ступінь екзотичності, неповторності);
- 5) ступінь значимості (місцевого, обласного, регіонального, національного, європейського, світового рівня);
- 6) рекреаційні властивості печер;
- 7) безпечність використання печер.

2.4 Моря, річки, водосховища, озера придатні для організації водних видів відпочинку та оздоровлення. Найбільші річки Західного регіону: Дністер (1362 км., проходить по території 7-ми областей України (Івано-Франківської, Тернопільської, Хмельницької), Прут, Південний Буг, Західний Буг, Тиса.

Найбільші ріки Східного регіону: Дніпро, Десна, Південний Буг, Сула, Псьол, Рось, Сейм. Дніпро (2285 км., 1205 км. – по території України, сьогодні – це система з шести водосховищ).

Озера, які охоплюють територію Волинського Полісся: Швацькі озера (найбільше прісноводне озеро України – Світязь, площею 27,2 км²., з максимальною глибиною 58,4 м), велика кількість озер знаходиться у Поліссі (Чернігівська область), у нижній течії по Дунаю та на Азово-Чорноморському узбережжі.

Організація планових, водних, спортивних маршрутів, надувних, веслових човнах і байдарках, яхтах. Організація круїзів. Водні ресурси – основа розвитку інфраструктури туризму.

2.5 Природні, лікувальні ресурси.

Класифікація бальнеологічних ресурсів: Лікувальні мінеральні води, лікувальні грязі, озокерит.

Регіони лікувальних ресурсів: Карпатський (Івано-Франківська, Львівська, Закарпатська області), Поліський (північні регіони Житомирської, Київської, Чернігівської областей), Лісостеповий (Полтавська, Черкаська, Кіровоградська, Дніпропетровська, Сумська, південні частини

Житомирської, Київської та Чернігівської областей), Південний (Одеська, Херсонська, Миколаївська та Запорізька області), Причорноморсько-Азовський.

Рекомендації вчених щодо резервування території України для організації туризму (зарезервовано 1,3 млн. га.). використання і освоєння туристських ресурсів України. На території України налічується понад 150 тисяч природних та історико-культурних пам'яток, з них 12 тисяч становлять цінність, як туристсько-екскурсійні об'єкти. До маршрутної системи туризму включено – 3,5 тисяч пам'яток.

2.6. Суспільно-історичні туристські ресурси, як об'єкти та явища антропогенного (соціально-економічного, суспільно-історичного) походження, залучені у сферу туризму. Класифікація суспільно-історичних туристських ресурсів: архітектурно-історичні, біосоціальні, подійні, археологічні.

Розподіл архітектурно-історичних туристських ресурсів: пам'ятки громадської архітектури, пам'ятки військової архітектури, пам'ятки сакральної (культової) архітектури, архітектурні монументи, скульптурні пам'ятки, пам'ятки садово-паркового мистецтва.

Біосоціальні туристські ресурси, як життєві цикли, знакові події видатних людей: перебування, діяльність, народження, загибель.

Подійні туристські ресурси: політичні події, військові події, культурні події, екологічні події, економічні події.

Сутність поняття “пам'ятка” (археології, мистецтва, історії, етнографії), базується на історико-географічному, мистецькому, науковому критерії.

Сутність пам'ятки архітектури, як твору архітектурно-будівельної діяльності людини, який становить для суспільства історичну, наукову, мистецьку або іншу культурну цінність. Історична цінність пам'яток у пізнавальній ролі, як джерел історичної інформації. Історичні пам'ятки, як автентичні документи джерела для науки.

Хронологічний показник наукової цінності суспільно-історичних туристських ресурсів, естетична цінність суспільно-історичних туристських ресурсів. Методика вивчення суспільно-історичних туристських ресурсів, як комплекс дослідження на основі історико-бібліографічних та архівних джерел, обстежень.

Класифікація суспільно-історичних туристських ресурсів за хронологією (архаїка – до 1000 р. до н.е., залізна доба і античність 1000 р. до н.е. – 527 р., доба візантійсько-давньоруського стилю – 527 – 1240 рр., доба готики і ренесансу – 1240-1650 рр., доба бароко – 1650 – 1780 рр., доба класицизму – 1780 – 1850 рр., доба еклетики й модерну – 1850 – 1917 рр., радянська і пострадянська доба – після 1917 р.).

Періодизація пам'ятних місць, пунктів (архаїка – до 1000 р. до н.е., киммерійсько-скіфсько-сарматська доба – 1000 р. до н.е. – 238 р., доба великого переселення народів і давніх слов'ян – 238 – 800 рр., доба Київської Русі – 800 – 1240рр., доба монголо-татарського, литовського і польського панування – 1240 – 1648 рр., Козацька доба – 1648 – 1775 рр., доба панування

Російської і Австро-Угорської імперії – 1775 – 1917рр., революція і громадянська війна – 1917 – 1921 рр., міжвоєнна доба – 1921 – 1939 рр., друга світова війна – 1939 – 1945 рр., післявоєнна війна – 1945 – 1991 рр., незалежна Україна – з 1991 р.).

Класифікація суспільно-історичних ресурсів за цінністю. Класифікація за будівельним матеріалом. Класифікація за типом укріплень. Класифікація за наявністю капітальних житлових будівель. Класифікація за конфесійною належністю. Класифікація за типом історичної події. Класифікація за родом діяльності особи, з якою пов'язані ресурси. Класифікація за архітектурним стилем.

2.9. Створення і використання туристських карт з позначенням суспільно-історичних туристських ресурсів.

3. Туристські ресурси Карпат.

3.1. Особливості географічного положення Карпатського регіону.

Територія Карпатського регіону (3700кв.км). Вплив кліматичних умов Карпатського регіону на розвиток зимових видів туризму (освоєно 10 гірськолижних зон: Славське, Подобовець, Яблонця, Ворохта, Ясиня, Рахів). Освоєно 30 підйомників.

3.2. Тваринні і рослинні туристські ресурси (180 видів тварин, рідкісні тварини: бурий ведмідь, рись, лісовий кіт, горностай, кам'яна куниця. Карпатські ліси займають 36% території, 110 видів рослин).

3.3. Лікувальні туристські ресурси. Наявність в Карпатському регіоні 800 джерел мінеральних вод. (11 родовищ, 3 - у Львівській області). Водні туристські ресурси.

3.4. Національні парки. Карпатський національний парк (площа 50,3тис.га, розпочав діяльність у 1980р., розташований в басейні річок Тиса, Прут, Черемош). Найвищі гори України. Найвищі гори Карпат – в Карпатському національному парку: Говерла 2061м, пік Іван Черногорський 2020м. Національний парк „Синевир”, з центром рекреаційного туризму – озером Синевір (площа 4,4га, глибина 16-21м). Перспективи розвитку Національного парку „Українські Beskidy”.

3.5. Суспільно-історичні туристські ресурси. На території Карпатського регіону 4873 пам'ятки містобудування і архітектури, 6 заповідників, музеї, пов'язані з комплексами історико-архітектурної спадщини.

1. Івано-Франківська область. Історичний регіон Галичина. Взято на державний облік 1105 пам'яток, понад 100державного значення. До списку історичних міст і селищ включено 26 населених пунктів. В області діє Історико-архітектурний музей в Скиті Машевському. Національний заповідник „Давній Галич”. Створено в 1994р. використовується як туристські ресурси – 156 пам'яток.

2. Львівська область. Взято на облік і використовується як туристські ресурси 637 пам'яток. В області діє Державний музей-заповідник „Одеський замок” (XIII-XVIIст.) загальна кількість пам'яток 3934.

3. Закарпатська область. Взято на державний облік і використовується як туристські об'єкти 125 пам'яток. Загальна кількість 647

пам'яток. Найбільша пам'ятка архітектури – замки у м. Ужгороді, Середлянський, Левицький, Мукачівський, Хустський. В області діє 4 державних музеї з філіями.

4. Чернівецька область. Загальна кількість пам'яток 750. використовується як туристські об'єкти – 139. найвизначніша пам'ятка – фортеця в м. Хотині. В Чернівцях 4 державні музеї з філіями.

4. Туристські ресурси: Полісся, Поділля, Південно-Східного туристського регіону.

4.1. Особливості географічного положення регіону. Вплив кліматичних умов на розвиток туризму і рекреаційного відпочинку в регіоні. Особливості рослинного і тваринного світу.

4.2. Туристські ресурси Волинської області.

Об'єкти природно-заповідного фонду (209). Діяльність Шацького природного національного парку (32515га). Туристські ресурси природи: 74 заказники (5 державного значення) 107 пам'яток природи (3 державного значення). Загальна кількість історико-культурних пам'яток 837. використання пам'яток як екскурсійних об'єктів – 99. Діяльність Луцького державного історико-архітектурного заповідника (1985р. м. Луцьк).

Пріоритетні види туризму: пізнавальний, водний, оздоровчий, етнічний, екотуризм, мисливський туризм.

4.3. Туристські ресурси Рівненської області.

Природні туристські ресурси. В області 227 туристських об'єктів Державного значення – 17 заказників, 9 пам'яток – садово-паркового мистецтва. Загальна кількість історико-культурних пам'яток 1122. Задіяно пам'яток як екскурсійних об'єктів – 121. Діяльність Державного історико-культурного заповідника м. Острог.

4.4. Туристські ресурси Тернопільської області. Природний потенціал: 421 об'єкт природного заповідного фонду. Діяльність Державного природного заповідника „Медобори” (10455га). 308 пам'яток природи; 12 державного значення. Історико-культурні туристські ресурси. Загальна кількість пам'яток 1068. задіяно як екскурсійні об'єкти 169 пам'яток. Діяльність Збаразького історико-архітектурного заповідника. Пам'ятка архітектури XVIII ст. – Почаївська лавра.

4.5. Туристські ресурси Вінницької області.

Природно-рекреаційні туристські ресурси. В області 320 об'єктів природно-заповідного фонду, 213 пам'яток природи (8державного значення), 29 пам'яток садово-паркового мистецтва. Рекреаційні зони: курорти „Хмільник”, „Немирів”, „Печера”.

Історико-культурні об'єкти. Загальна кількість пам'яток 2204, задіяно як екскурсійні об'єкти – 129 пам'яток. Перспективні для області пізнавальний, оздоровчий, спортивний туризм, мисливський туризм.

4.6. Туристські ресурси Запорізької області.

Задіяно як туристські ресурси 21 пам'ятка історії та культури. Діяльність Азово-Сиваського національно-заповідного парку. Природно-лікувальні туристські ресурси: курорти „Бердянськ”, „Кирилівка”. Діяльність

Національного заповідника „Хортиця”, Історико-археологічного заповідника „Кам’яна могила”.

4.7. Туристські ресурси Дніпропетровської області.

Туристські ресурси Луганської області.

Туристські ресурси Миколаївської області.

Туристські ресурси Херсонської області.

Туристські ресурси Харківської області.

4.8. Туристські ресурси Одеської області.

Задіяно як екскурсійні об’єкти 49 пам’яток. Діяльність Нижньо-Дністровського національного природного парку. Діяльність Ботанічного саду державного значення (площа 35,4га, створено в 1938р.). Лікувальні туристські ресурси: курорти Аркадія, Куяльник, Лебедівка.

5. Туристські ресурси центрального туристського регіону України. Туристські ресурси Черкащини.

5.1. Географічне положення Центрального району. Вплив водних ресурсів на розвиток туризму в регіоні.

5.2. Туристські ресурси Київської області, м. Києва.

Природні ресурси регіону. Діяльність дендрологічних парків: „Олександрія”, парків-пам’яток садово-паркового мистецтва: Згурівський, Кагарлицький. Рекреаційні туристські комплекси: Біла Церква, Боярка, Ворзель, Ірпінь, Конча-Заспа, Миронівка, Пуща-Водиця, Святошин.

5.3. Історико-культурні туристські ресурси області.

Задіяно як екскурсійні об’єкти – 60 пам’яток. Діяльність Державного історико-культурного заповідника у м. Вишгород. Державний музей-заповідник „Поле битви за Київ”.

Державний історико-культурний заповідник м. Переяслав-Хмельницький.

5.4. Історико-культурні пам’ятки м. Києва.

Задіяно як екскурсійні об’єкти – 46 пам’яток. Значення історичних пам’яток: Києво-Печерська лавра (XI ст.), Кирилівська церква (1146р.), Фиорівський монастир (XV-XIX ст.), Братський монастир (1616р.), Андріївська церква (1747-1767р.р.), Маріїнський палац (1750-1756р.р.), будинок Києво-Могилянської академії (XVIII ст.) Діяльність Національного заповідника „Софія Київська”.

5.5. Туристські ресурси Чернігівської області.

Задіяно як екскурсійні об’єкти 124 пам’ятки. Значення історичних пам’яток: курган Чорна могила (X ст.), Актонієві печери (XI-XVIII ст.), Троїцько-Іллінський монастир (XI-XVIII ст.), Борисоглібський собор (1120-1123р.р.), П’ятницька церква (XII ст.), Єлецький монастир (XII-XVII ст.). Діяльність Чернігівського літературно-меморіального музею-заповідника М.М. Коцюбинського, Качанівського Державного історико-культурного заповідника, Державного історико-культурного музею-заповідника „Слово о полку Ігореві”, Державного історико-культурного заповідника „Гетьманська столиця”, Палацово-паркового ансамблю „Могила українського народного кобзаря О. М.Вересая”.

5.6. Задіяно як екскурсійні об'єкти 122 пам'ятки. Історичний розвиток Черкаської землі. Діяльність Державного історико-культурного заповідника „Батьківщина Т.Г.Шевченка”, Національного Шевченківського заповідника м. Канева, Державного історико-культурного заповідника „Трахтемирів”, Державного історико-культурного заповідника м. Корсунь-Шевченківський, національного заповідника „Чигирин”, Дендропарку „Софіївка”.

5.7. Діяльність музеїв: Черкаський обласний художній музей, музей „Кобзаря”, Літературно-меморіальний музей С.С.Гулага-Артемовського м. Городища, Будинок-музей Л.П.Симиренко м. Млієва, Літературно-меморіальний музей О.С.Пушкіна і П.І.Чайковського м. Кам'янки, Картинна галерея та Краєзнавчий музей м. Умані.

5.8. Пам'ятки сакрального мистецтва: Преображенська церква, 1838р. с. Кірове Корсунь-Шевченківського р-ну, Преображенська церква с. Мошни Черкаського району 1840р., Михайлівська церква м. Городища 1840р., Мотронинський монастир Чигиринського району XVII ст., Красногірський монастир Золотоніського району XVIII ст., Базіліанський монастир м. Умані XVIII ст.

5.9. Екскурсійно-туристські маршрути Черкащини: „На батьківщину Т.Г.Шевченка”, „До Шевченка в місто Канів”, „Ратні подвиги Корсунської землі”, „По місцях козацької слави”, „В Холодний Яр”, „В Уманську „Софіївку”, „В Красногірський монастир” „Василь Симоненко”.

Перелік тестових питань:

1. Об'єкти та явища природного походження, залучені у сферу туризму, -
2. Об'єкти та явища антропогенного походження, залучені у сферу туризму, - це:
3. Об'єкти, пов'язані з життєвим циклом тієї чи іншої особи, - це:
4. Об'єкти, пов'язані з найсуттєвішими проявами соціального та природного руху, знакові події у історії певної території, - це:
5. Геологічні, ґрунтово-рослинні, фауністичні, водні, кліматичні, ландшафтні ресурси – це:
6. Національні парки, заповідники, дендропарки, ботанічні сади, зоопарки – це:
7. Серед природних туристських ресурсів в Україні найбільша частка припадає на:
8. Найбільша площа морських та приморських природних туристських ресурсів зосереджена у:
9. Найбільше забезпеченою щодо річкових ресурсів є:
10. Найбільш забезпеченою щодо озерних ресурсів є:
11. Найбільша площа водосховищ у:
12. Найбільша площа островів у:
13. Найбільша частка лісів з загальної площі області у:
14. Найменша площа лісів у:
15. Найбільша площа природоохоронних територій у:

16. Твір архітектурно-будівельної діяльності людини, який становить для суспільства історичну, наукову, мистецьку або іншу культурну цінність – це:

17. Найбільша кількість найвизначніших пам'яток архітектури у:

18. Києво-Печерська Лавра розташована у місті:

19. Почаївська Лавра розташована у місті:

20. Найбільша кількість церков у:

21. Найбільша кількість пам'яток військової архітектури у:

22. Найбільше об'єктів, що відносяться до біосоціальних туристських ресурсів, у:

23. Найменше об'єктів, що відносяться до біосоціальних туристських ресурсів, у:

24. Найбільша кількість об'єктів, що відносяться до подійних туристських ресурсів, у:

25. Найменша кількість об'єктів, що відносяться до подійних туристських ресурсів, у:

26. Суперточкою-тур є:

27. Херсонський державний історико-архітектурний заповідник розташований у:

28. Найбільша мечеть в Україні Джума-Джамі розташована у місті:

29. Генуезький міст – єдиний міст на території України, розміщений на одній з магістральних вулиць міста, що функціонує з XIV ст., розташований у місті:

30. Воронцовський палац розташований у місті:

31. Лівадійський палац розташований у місті:

32. Найбільший костюл в Україні – Петропавлівський кафедральний костюл – розташований у місті:

33. Національний історико-архітектурний заповідник „Кам'янець” розташований у місті:

34. Коростовецький заказник розташований у:

35. У місті Луцьк розташований замок:

36. Місце заручення О. Де Бальзака і Е. Ганської у місті Бердичів Житомирської області:

37. Піч – єдиний зразок архітектури малих форм в Україні XVIIIст. – розташована у селі:

38. Дендрологічний парк „Олександрія” розташований у місті

39. Дендрологічний парк у місті Умань Черкаської області називається:

40. Дніпровсько-Орільський заповідник розташований у:

41. Національна гірнича академія розташована у місті:

42. Найвизначнішим місцем у місті Полтава є:

43. Державний архітектурний заповідник „Софійський музей” розташований у місті:

44. Шелехівське озеро розташоване у:

45. Найбільша давня громадська споруда Східної України розташована у місті:

46. Парк „Нескучне” розташований у місті:
47. Катеринівський заказник розташований у:
48. Найстаріший кінний завод в Україні – Дернульський – розташований у:
49. Луганський заповідник розташований у:
50. Державний історико-архітектурний заповідник Святогірський Успенський монастир розташований у:
51. Заповідник „Рацинська Дача” розташований у:
52. Заповідник Дунайській плавні розташований у:
53. Заповідник Асканія-Нова розташований у:
54. Найбільшою фортецею в Україні є:
55. Замок „Паланок” розташований у місті:
56. Найвизначнішою пам’яткою сакральної архітектури міста Львів є:
57. У Черкаській області зоологічний парк розташований у місті:
58. Bastion Дорошенка розташований у місті:
59. Красногорський Святопокровський жіночий монастир розташований у:
60. Ільїнська церква – місце поховання Б. Хмельницького – розташована у селі:

3. СИСТЕМА ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

Вступне випробування оцінюється за п’ятибальною системою.

Якість відповіді на кожне теоретичне питання оцінюється за наступною шкалою:

5-бальною шкалою	розширеною шкалою	% правильних відповідей
5	відмінно	90-100
4,5	дуже добре	85-89
4	добре	75-84
3,5	задовільно	70-74
3	достатньо	65-69
2	незадовільно	30-64
1	неприйнятно	0-29

4. СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ ДЛЯ ПІДГОТОВКИ ДО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

1. Басюк Д. І. Основи туризмології: навч.-метод. посіб. Кам’янець-Подільський: Аксіома, 2005. 204 с.
2. Бейдик О.О. Тлумачний словник термінів з рекреаційної географії(географії туризму). К.: Київ. Київський університет, 1993. 56 с.

3. Бейдик О.О. Рекреаційне районування. ГЕУ. У 3-х т. К.: Вид-воім. М.П. Бажана, 1990. Т.3. 120с.
4. Бейдик О.О. Рекреаційно-туристичні ресурси України: методологія та методика аналізу, термінологія, районування. К.: ВПЦ Київський у-т, 2003. 395 с.
5. Бейдик О.О. Словник-довідник з географії туризму, рекреології та рекреаційної географії. К.: Ін-т туризму федерації профспілок України, 1998. 130 с.
6. Бойко М.Г. Туристична привабливість України: закономірності формування та орієнтири розвитку. *Інвестиції: практика та досвід*. 2009. № 16. С. 34.
7. Кузик С.П. Географія туризму : навчальний посібник. К.: Знання, 2011. 271 с.
8. Любіцева О.О., Панкова Є.В., Стафійчук В.І. Туристичні ресурси України: навч. посібник. Київ: Альтерпрес, 2007. 369 с.
9. Масляк П.О. Рекреаційна географія: навч. посібник. К. : Знання, 2008. 343 с.
10. Мальська М.П., Худо В.В., Цибух В.І. Основи туристичного бізнесу: начальний посібник. Київ: Центр навчальної літератури, 2004. 272 с.
11. Панкова Є.В. Туристичне краєзнавство: Навчальний посібник. К.: Альтерпрес, 2003. 352 с.
12. Рутинський М.Й. Географія туризму України: Навчально-методичний посібник. К.: Центр навчальної літератури, 2004. 160 с.
13. Рекреаційна географія: Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів Під ред. Д.Д. Гурова, М.О. Фролов, С.М. Журавльова, Т.С. Кукліна, О.М. Сердюк. Запоріжжя: ТОВ "ЛПС" ЛТД, 2010. 92 с.
14. Смаль І.В. Основи географії рекреації та туризму: навч. посіб. Ніжин: НДПУ, 2004. 105 с.
15. Стафійчук В.І. Рекреологія. К.: Альтерпрес, 2006. 263 с.
16. Туристичні ресурси України. Під ред. О.І. Лугова. К.: Інститут туризму федерації профспілок України, 1996. 352 с.
17. Фоменко Н.В. Рекреаційні ресурси та курортологія. К.: ЦНЛ, 2004. 311 с.
18. Чир Н.В. Рекреаційна географія : навч-метод. посіб. Мукачево : вид-во Дишкант С.Я., 2019. 156 с.
19. Чорненька Н. В. Організація туристичної індустрії: навч. посіб. К.: Атіка, 2009. 392 с.
20. Царик Л.П. Географічні засади формування і розвитку регіональних природоохоронних систем: концептуальні підходи, практична реалізація. Монографія. Тернопіль: "Підручники і посібники", 2009. 320 с.